

enigt i den Betragtning, som ligger til Grund for det ærede Medlems Forslag, den Betragtning nemlig, at Finansministeren ikke har haft Hjemmel i Kolonialloven for de Saan, han har givet. Men paa den anden Side indse vi ikke, at det Forslag, det ærede Medlem har stillet, vil kunne raade Bod paa Ulemperne. Det staar saaledes for os, at Forslaget inderst vil føre os fra Dønen i Salmen, at Kolonialkasserne, hvis det skulde gennemføres, maatte erklære sig fallit, og at Misseren saa vilde blive endnu større, end den hidtil har været. Jeg tror, at der i den Sag ikke er andet at gøre end at haabe paa, at det maa lykkes Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer at tilvejebringe en saadan Ordning af Forholdene derovre, at vi komme bort fra den uheldige Tilstand, der nu er, og det er noget, man maa forsøge ved Behandlingen af de særlige Forslag. Hvorledes Tingets Stemning er over for det, der er stiftet, behøver man ikke at spørge om, thi for et Par Aar siden, 1889—90, var der netop Lejlighed til at stemme om dette, og der vedtog Tinget et Endringsforslag, som utvivkelig skulde give til Kende, at man ikke fandt det berettiget, hvad Ministeren havde gjort. Endelig skal jeg kun bemærke til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at naar det forekom ham saa mærkværdigt, at vi strøg Udgifterne til den ny Frilagerbygning, men ikke strøg Indtægterne af Frilageret, da er det dog ikke saa mærkværdigt endda. Sagen er jo den, at vi, inden vi fik den provisoriske Frilagerbygning, havde et lovligt bestaaende Frilager, af hvilket vi skulde have Indtægt, men vi kunne selvfølgelig ikke se, hvor megen Indtægt der vilde være kommen paa det gamle Frilager, og hvor megen der er kommen paa Grund af det ny. Det vilde ikke en Gang være let for den ærede Finansminister at opgøre det. Vi have derfor ikke anden Udvej end at tage Indtægten af Frilagerbygningen, for saa vidt der lovlig bestod en saadan for den provisoriske. Det, vi protestere imod ved vore Rægtelser, er de Udgifter, der ere foranledigede ved den provisoriske Bygning. Endelig sagde det ærede Medlem, at han ikke tillagde det finansielle Resultat, vi nu vare komne til ved 2den Behandling, megen Bægt, dels

fordi det, som ogsaa jeg bemærkede, vilde blive forandret ved 3dje Behandling, og dels fordi Mindretallet paa forskellige Punkter var blevet overstemt og derfor ikke kunde erkende, at det, der nu var vedtaget, vilde blive det gældende. Nej, for saa vidt Mindretallet til 3dje Behandling kan saa sin Vilje sat igennem paa forskellige af disse Punkter, vil det naturligvis kunne forandres, men ellers vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er alle Mindretals sælles Stæbne, at de maa finde sig i at blive overstemte, og jeg indser ikke, at det kan gøre nogen Forandring i Balancen, om Mindretallet bliver overstemt eller ej. Balancen maa dog tages efter den Afstemning, som har fundet Sted her i Tinget efter Flertal.

J. Sage: Det er kun en lille Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre i Anledning af Skovfogedhusene. Det forekommer mig dog virkelig at være en aparte Argumentation, at fordi Statens Embedsmænd bygge flottere, mener man, end de burde, at derfor Skovfogederne skulle betale derfor, og at man, for at lægge et Baand paa Stats-embedsmændene, vil lægge en vis Part over paa de paagældende Skovbetjente. Det forekommer mig dog alt for vilkaarligt. Den ærede Ordfører indlod sig ikke paa min Argumentation, at der var udstedt en Lov, som sikrede dem at saa Boligerne leverede i god og forsvarlig Stand, og dernæst en anden Lov, som kun paalagde dem at vedligeholde dem, hvorved man efter almindelig Sprogbrug kun tænker paa ordinær Vedligeholdelse, men ikke paa Nybygninger, hverken af den ene eller anden Art. Naar man nu, for at lægge Baand paa Statens Embedsmænd, fordi man mener at have for flotte Embedsmænd, vil lade Skovfogederne betale for det, begaar man en Ubillighed i Strid med Loven og dens Hen sigt. Jeg kan ikke tro andet, end at naar Ordføreren og Udvalget virkelig saar gaet Spørgsmaalet nøjere igennem, ville de komme til Erkendelse af, at hvad enten man lægger mere eller mindre paa, efter de paagældende Embeders Størrelse eller Personernes Indtægt, som man hidtil har gjort — man har virkelig erkundiget sig om, hvor godt Naad vedkommende havde, hvad der jo kunde skyldes andre Forhold, han